

Mahmud Darwish, vo?o el Palestino

Foto: Mohammed Salem/Reuters

Kiu estis Mahmud Darwish? En nia kultura felietono vi konati?as kun la nacia poeto palestina. Li naski?is en la vila?o Al-Birva, la 13-an de marto 1941 kaj forpasis la 9-an de a?gusto de 2008 en Usono. Li estas unu el la plej famaj arabaj verkistoj de la nuntempo.

Estante infano, lia vila?o estis detruita de la israela armeo kaj la familio devis fu?i al Libano. Jaron poste la familio sukcesis ka?e reeniri en la teritorion de la nove fondita ?tato de Israelo, kaj eklo?is en vila?o galilea Dair al-Asad.

Li studis en Libano. Estis arestita plurfoje pro sia politika agado kaj fu?is al Moskvo, de tie al Egiptujo kaj poste al Bejruto. Poste ali?is al la organizo por palestina liberigo.

Post la invado israela al Libano en 1982, li transloki?is al Parizo kaj poste al Tunizio. Li prezidis la ligon de verkistoj kaj ?urnalistoj palestinaj kaj redaktis la deklaron de sendependeco de la palestina ?tato proklamita de Yasser Arafat en 1988.

Elstaraj romanistoj kaj nobelpremiitoj, membroj de la internacia parlamento de verkistoj, vizitis lin en la urbo Ramala dum la sieĝo israela en la jaro 2002, inter ili estis la usona verkisto Russell Banks, la portugala nobelpremiito José Saramago kaj la niĝeria Wole Soyinka.

Lia viktimo-atesto pri la konfliktoj de nia epoko, estis kolektita de la filmofaristo franca Jean-Luc Godard en la filmo Nia muziko de la jaro 2004. Li estas konsiderata de diversaj specialistoj kiel unu el la plej elstaraj reprezentantoj de la poezio kaj la literaturo nuntempa de Palestino. Aĝtoro aklamita ene kaj ekster la araba mondo, kiu signife influis en la starigo de la identeco de Palestino post la establo de la ŝtato de Israelo.

Kiel omaĝo al la pli ol dek mil civiluloj palestinaj forpasintaj pro bombatakoj israelaj, kiuj daŭras pli ol monato, jen tre fama poemo de la palestina poeto Matmúd Darvix: Sur ĉi tiu tero:

Sur ĉi tiu tero estas io, kio meritas vivi: la hezitemo de aprilo, laodoro de la matena pano/ la opinioj de virino pri viroj,/ la verkoj de Esquilo,/ la novecoj de am',/ la herbo sur la ŝtonoj,/ la patrinoj starantaj sur fluto-fadeno/ kaj la timo, kiun la memoroj inspiras al la invadintoj,...

Sur ĉi tiu tero estas io, kio meritas vivi: la fino de septembro, damo eniranta, kun sia viv-pleneco, en la kvardekojn,/ la sunhoro en la karcero,/nubo imitanta homgrupon,/ la popolaklamoj al tiuj, kiuj ascendas al morto ridetantaj/ kaj la timo, kiun la kanzonoj inspiras al tiranoj.

Sur ĉi tiu tero estas io, kio meritas vivi: sur tiu ĉi tero estas la ter-virino,/ la patrino de la komencoj,/ la patrino de la finoj./ ĉi nomiĝis Palestino. ĉi plu nomiĝas Palestino./ Sinjorino: mi meritas, ĉar vi estas mia damo, mi meritas vivi./

<https://www.radiohc.cu/eo/noticias/cultura/339164-mahmud-darwish-voco-el-palestino>

Radio Habana Cuba